

MAZOWIECKI URZĄD WOJEWÓDZKI W WARSZAWIE
RZECZNIK PRASOWY
WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

tel: (0-22) 695 62 72, 695 60 63 fax: 695-62-50
e-mail: rzecznik@mazowieckie.pl

O urzędzie

Zespół pałaców przy placu Bankowym 3/5 w stolicy zaprojektował na początku XIX wieku włoski architekt Antonio Corazzi. Budynek odrestaurowano w latach 2004-05.

Pałac Ministrów Skarbu

Powstał w latach 1825-1830 w wyniku gruntownej przebudowy barokowego pałacu Ogińskich dokonanej przez Antonia Corazziego. Przeznaczony był na siedzibę ówczesnego ministra skarbu, ks. Ksawerego Druckiego-Lubeckiego. Corazzi nadał budowli charakter renesansowy, kształtując ją na wzór willei włoskiej okresu odrodzenia. Wrażenie to potwierdzają zwłaszcza wielkie tarasy rzadko spotykane w naszym klimacie. Gmach, jak wszystkie dzieła Corazziego odznacza się doskonałymi proporcjami i umiejętnym zestawieniem brył. W latach 1919-1921 budynek został starannie odrestaurowany przez Mariana Lulewicza na potrzeby ministerstwa skarbu. Po wojnie odbudowano go w latach 1950-1954 pod kierunkiem Piotra Biegańskiego wraz z sąsiednim pałacem Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.

Pomiędzy arkadami parteru wmurowane są dwie tablice: pierwsza z nich upamiętnia obrady Klubu Jakobinów odbywające się u schyłku XVIII w. W pałacu Ogińskich, druga poświęcona jest Antoniemu Corazziemu. Odsłonięto ją 26 kwietnia 1977 roku w stuletnią rocznicę zasłużonego dla Warszawy architekta.

Pałac Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu

„Pięknością swą i mnóstwem ozdób ten gmach zajmuje” pisał Łukasz Gołębiowski w swym Opisanii historyczno-statystycznym miasta Warszawy wydanym w roku 1827. Pałac ten powstał w latach 1823-1825 z gruntownie przebudowanego barokowego pałacu Potockich. Projektantem był znakomity architekt włoski Antonio Corazzi, który nadał mu cechy dojrzałego klasycyzmu.

Pałac przeznaczony był na siedzibę ministerstwa skarbu, noszącego w okresie Królestwa Polskiego nazwę Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu. Korpus główny gmachu architekt wyposażył w wielki portyk koryncki, skrzydła boczne otrzymały od strony dziedzińca niewielkie portyki jońskie, od ulicy zaś zostały zakończone monumentalnymi jońskimi kolumnami.

Pałac otrzymał staranną dekorację rzeźbiarską. Rzeźba we frontonie portyku głównego dłuta Pawła Malińskiego przedstawia Minerwę, Merkurego i Jazona (starożytne personifikacje Mądrości, Przemysłu i Handlu) oraz alegorię Wisły i Bugu. Płaskorzeźbiony fryz rozczłonkujący poziomo elewacje korpusu głównego i skrzydeł, złożony z amorków z girlandami, jest prawdopodobnie dziełem M. Vincentego. Wraz z sąsiadującym pałacem Ministrów Skarbu oraz gmachem Banku Polskiego (również dziełami Corazziego) pałac stanowi niezwykle harmonijną całość. Dla zespołu tego Corazzi chciał stworzyć odpowiednią oprawę urbanistyczną. Projektował mianowicie przebicie ulicy łączącej powiększony plac Bankowy z ulicą Bielańską. Nowa ulica miała być skierowana na portyk główny gmachu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu. Projekt ten zrealizowano dopiero po ostatniej wojnie i nowo wytyczoną ulicę nazwano imieniem Corazziego.

W latach 1919-1921 pałac gruntownie odnowiono pod kierunkiem Mariana Lalewicza i przeznaczono na siedzibę ministerstwa skarbu Polski Odrodzonej. We wrześniu 1939 roku pałac spalił się od bomb niemieckich. Odbudowano go w latach 1950-1954 pod kierunkiem Piotra Biegańskiego.

Na klatce schodowej korpusu głównego znajduje się popiersie Juliusza Słowackiego i tablica z następującym napisem: TU W LATACH 1829-1831 W KOMISJI RZĄDOWEJ PRZYCHODÓW I SKARBU PAŃSTWA PRACOWAŁ JULIUSZ SŁOWACKI.